

FLANDRE LIBÉRALE, La, liberaal blad opgericht te Gent door de gebroeders Hippolyte en Albert Callier (1 december 1874 tot 1 juli 1974, met onderbrekingen tijdens het interbellum).

Eigenaars waren de stichters en vanaf 1894 de naamloze vennootschap *La Presse libérale gantoise*, met burgemeester H. Lippens als voorzitter van de raad van beheer. Begin 1960 nam *Belge d'Édition* (Sabed), uitgeefster van *Le Matin*, de uitbating en het beheer over. In 1965 werd *Belge d'Édition*, de *Diffusion* et de *Publicité* (Sobeledip) opgericht, waarin Sabed en *La Nouvelle Presse anversoise*, uitgeefster van *La Métropole*, gelijk vertegenwoordigd waren. Per 1 januari 1966 werden *La Flandre libérale*, *Le Matin* en *La Métropole*, twee aan twee, *Le Matin-La Métropole* en *La Flandre libérale-La Métropole* (Gentse editie), verenigd op plaatselijk vlak te Antwerpen en te Gent.

La Flandre libérale moest de liberale opinie nieuwe kracht geven tegen het om zich heen grijpende klerikalisme, maar is nooit de officiële spreekbuis geweest van de Liberale Associatie. De medewerkers behoorden door hun beroep en functies tot de elite. Als kwaliteitsblad richtte het blad zich tot een belesen publiek. Antiklerikalisme was het eerste programmapunt maar de felheid ervan verminderde. De Vlaamse taal werd aanvankelijk gezien als een wapen in de antiklerikale ontvoogdingsstrijd van de lagere bevolgingsklassen. Maar de krant ging op den duur niet meer akkoord met de radicalisering binnen de V.B. en werd een hevige tegenstander.

LITERATUUR: E. Voordeckers, *Bijdrage tot de geschiedenis van de Gentse pers. Repertorium (1667-1914)* (IUCHG, Bijdragen 35, 1964); – C. Camps, *Monografie van "La Flandre Libérale"*, 1874-1899, RUG onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1977; – D. d'Hondt, *"La Flandre Libérale"*, 1900-1920, RUG onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1978; – J. Verschaeren, *Inventaris van het archief van het dagblad "La Flandre Libérale"*, 1978; – id., 'La Flandre Libérale en de Vlaamse Beweging', in *WT*, jg. 43, nr. 3 (1984), p. 129-141.

JOSÉ VERSCHAEREN